Lieta Nr.C292165201
Lietas arhīva Nr. C – 0256 – 22/22

ECLI:LV:RLPT:2022:0318.C29216520.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022.gada 18.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese I.Rubina,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret par naudas piedziņu pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks".

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks par naudas piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētājas zaudējumus 76,89 EUR un morālā kaitējuma kompensāciju 923,11 EUR, kopā 1000 EUR, kā arī samaksāto valsts nodevu 150 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR.

Prasības pieteikumā norādīti tālākminētie argumenti.

[1.2] Atbildētāja ilgus gadus ar krāpšanu, maldiem un viltu aprēķināja ūdens patēriņa zudumus prasītāja dzīvoklim /adrese/.

Ministru kabineta 2008.gada 12.septembra noteikumos Nr.13 ir minēts, ka maksimāli pieļaujamie ūdens patēriņa zudumi ir aprēķināmi 20% apmērā no kopējā ūdens patēriņa daudzdzīvokļu mājās.

Atbildētāja prasītāja dzīvoklim patstāvīgi aprēķināja zudumus līdz 100 % un vairāk, nonākot līdz virs 1000 % un virs 3000 % no kopējā ūdens patēriņa dzīvoklī, arī laikā kad prasītājs praktiski dzīvoja mazdārziņā.

[1.3] Pēc Rīgas domes 2013.gada 22.janvāra pieņemtajiem saistošajiem noteikumiem vienā dzīvoklī deklarētajām personām ienākumi tiek skaitīti kopā (viens budžets) t.i., komunālo pakalpojumu apmaksa tika rēķināta no kopējiem dzīvoklī deklarēto personu ienākumiem t.i., no prasītāja un viņa mātes /pers. C/ ienākumiem.

Dzīvoklī /adrese/, prasītājs ir deklarēts no 1982.gada 21.maija, dzīvojis tur arī iepriekš, bet, iesaucot armijā 1980.gadā ticis izrakstīts, pēc armijas atkal pierakstīts.

Saskaņā ar Mantojuma apliecību prasītājs ir /pers. C/ visu saistību pārņēmējs, tāpēc arī rēķini, kas tika izrakstīti /pers. C/ un /pers. C/ saistību pārņēmējiem - attiecas uz prasītāju.

[1.4] SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2020.gada 19.janvāra rēķinā atkal iekļāva pozīciju fantastiskie ūdens zudumi: patēriņš - 2,79 m3, zudumi - 6,729 m3, t.i., 241,2 % no patēriņa dzīvoklī pēc skaitītāja.

Ņemot vērā minēto, uzskata, ka atbildētājai ir jāatlīdzina prasītājam nodarītie materiālie zaudējumi 76,89 EUR. Minēto zaudējumu summu aprēķinājis par laiku no 2016.gada janvāra gada līdz 2019.gada decembrim no rēķinos iekļautās zudumu summas 119,17 EUR atņemot summu 42,28 EUR (ko ieguvis aprēķinot ūdens zudumus 20% no savā dzīvoklī patērētā ūdens daudzuma summas 211,40 EUR).

[1.5] Prasītājs atbildētājas rīcības dēļ, ir zaudējis neskaitāmi daudz savas dzīves laika, enerģijas, nervu, naudas utt., kas izraisījis gan garīgas, gan arī fiziskas ciešanas. Jau gadiem ilgi cīnījies par to, lai netiktu pierēķināti nepamatoti ūdens patēriņa zudumi. Vēršoties ar iesniegumiem visās iespējamās instancēs, izdarot rēķinus un pārrēķinus, meklējot un piesaistot lieciniekus utt.. Visos gadījumos saņēmis tikai vilšanos, atraksīšanos vai pāradresāciju no vienas instances uz otru, izņemot reizi ar /pers. E/ kunga administrāciju, arī rakstot un pārrakstot pieteikumu tiesai, u.c. darbībām.

Savukārt atbildētāja zinot, ka reti kurš kaut ko var panākt, turklāt tiesā panākuši taisnību ir vēl mazāk, nekaunīgi, pazemojot cilvēka cieņu, uzrēķina ūdens zudumus un arī citas pozīcijas, nebaidoties par to, ka kāds arī māk rēķināt, aprēķināt procentus utt.

Viss iepriekš minētais, visu šo gadu laikā ir traumējis prasītāju gan garīgi, gan fiziski, atstājot garīgi un fiziski pazemotā, iztukšotā stāvoklī, bet prasītāja saglabā pārliecību par savu nesodāmību, tālab lūdz piedzīt morālā kaitējuma kompensāciju 923,11 EUR.

Morālā kaitējuma kompensāciju pieprasa pēc aprēķina 1000 EUR - 76,89 EUR aprēķinātais materiālais zaudējums. Lielāku summu par 1000 EUR nevar lūgt piedzīt mantiskā stāvokļa dēļ, jo nevar veikt valsts nodevas samaksu.

[1.6] Prasība pamatota ar Civillikuma 1771., 1773., 1779.pantu, Rīgas domes 2013.gada 22.janvāra saistošajiem noteikumiem, Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr. 1013.

[2] 2020.gada 26.februārī tiesā saņemts atbildētājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasību neatzīt pilnībā.

Paskaidrojumā norādīti tālākminētie argumenti.

[2.1] Dzīvojamā māja /adrese/, ar 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD-11-910-lī un 2016.gada 8.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD-16-418-lī nodota atbildētājas pārvaldīšanā.

Rīgas pilsētas pašvaldība pilnvaroja atbildētāju pārvaldīt dzīvojamo māju saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septīto daļu.

[2.2] Atbilstošos likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešās daļas 2.punktum un 50.panta piektajai daļai - pakalpojumu apmaksas kārtību, gadījumos, kad pakalpojums tiek sniegts ar pārvaldnieka starpniecību, kritērijus, pēc kuriem tiek noteikta katra dzīvokļa īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu, kā arī kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieki tiek informēti par attiecīgā līguma nosacījumiem,

nosaka 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

[2.3] Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki nav veikuši darbības, lai pārņemtu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības no atbildētājas un nav vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība, tādēļ jautājumā par ūdens patēriņa uzskaitīšanu atbildētājam ir jāpiemēro 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

[2.4] Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 19.punktā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 21.11.2019.) noteikts, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk - ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

[2.5] Ņemot vērā, ka dzīvojamā mājā veidojās starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, atbildētāja prasītājam izsniegtajos rēķinos par dzīvokļa īpašuma /adrese/, pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, iekļāva apmaksājamo pozīciju "ūdens patēriņa starpība" (izņemot, ja bija pamats piemērot Noteikumu 19.[1] punktu).

[2.6] 2018.gada 31.jūlijā prasītājs ar atbildētāju noslēdza Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu Nr.6-10/3824.

[2.6.1] Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma 5.10 punktā noteikts, ka atbildētājs apmaksā ūdens patēriņu, kas veidojas kā starpība starp dzīvojamās mājas ūdens patēriņa skaitītāju un dzīvokļu īpašumos uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu summu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apmērā. Minētā kārtība ir spēkā līdz brīdim, kad dzīvokļu īpašnieku kopība normatīvajos aktos noteiktā kārtībā nav izlēmusi par citu samaksas kārtību.

[2.6.2] Atsaucoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta trešo daļu, un 5.panta pirmo daļu, norāda, ka prasītājam ir saistoša 2018.gada 31.jūlija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr.6-10/3824 5.10.punktā noteiktā ūdens patēriņa starpības apmaksas kārtība.

[2.6.3] Atbilstoši tai, atbildētāja piemērojusi Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 19.punktu, iekļaujot ikmēneša rēķinos aprēķinu par ūdens patēriņa starpību, ja tam bija pamats.

[2.6.4] Nosakot piedzenamās summas apmēru prasības daļā par materiālā zaudējuma 76,89 EUR piedziņu prasītājs izmantojis paša izdomātu metodiku, rēķinot 20% ūdens zudumu summu no prasītāja patērētā ūdens summas. Normatīvie akti šādu aprēķinu metodiku neparedz.

Tā ir pretēja arī Civillikuma 1071.pantam, kas nosaka, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

[2.7] Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3. un 8.punktā noteikts prasītāja pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, un pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

[2.7.1] 2017.gada 21.novembrī ar vēstuli Nr. 1-1a/58690 atbildētāja prasītāju informēja par pastāvošo tiesisko regulējumu, pamatojot, kāpēc dzīvokļu īpašniekiem ir pienākums apmaksāt visu konkrētajam kopīpašumam (dzīvojamai mājai) piegādāto ūdens daudzumu.

[2.7.2] Lai nerastos ūdens patēriņa starpība dzīvojamā mājā, risinājums ir dzīvokļu īpašumos uzstādīt ūdens patēriņa skaitītājus ar attālinātās nolasīšanas sistēmas aprīkojumu.

[2.7.3] Laikā no 2019.gada 22.jūnija līdz 2019.gada 8.jūlijam atbildētāja veica Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku aptauju atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 20.panta pirmās daļas nosacījumiem, nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci. Dzīvokļu īpašniekiem izlemšanai tika piedāvāts lēmuma projekts "Par nepieciešamību uzstādīt ūdens patēriņa skaitītājus ar attālinātās nolasīšanas sistēmas aprīkojumu un finanšu līdzekļu uzkrājuma veidošanu". Dzīvojamā mājā ir 30 dzīvokļu īpašumi. No tiem trīs dzīvokļu īpašnieki aizpildīja aptaujas veidlapu, bet tikai viens piekrita lēmumprojektam. Rezultātā dzīvokļu īpašnieki noraidīja lēmumprojektu par ūdens patēriņa skaitītāju nomaiņu un attālinātās ūdens skaitītāju rādījumu nolasīšanas sistēmas aprīkojuma ieviešanu/uzstādīšanu dzīvojamā mājā un 2019.gada uzturēšanas darbu plāna remontdarbu prioritāšu nomaiņu.

[2.7.4] No minētā secināms, ka dzīvokļu īpašnieku kopība nav ieinteresēta atrisināt situāciju, kad atbildētāja aprēķina ūdens patēriņa starpību. Dzīvokļu īpašnieku kopība faktiski ir akceptējusi līdzšinējo kārtību, kā norēķināties par ūdensapgādes pakalpojumiem.

[2.7.5] Pildot dzīvojamās mājas pārvaldīšanas uzdevumu, atbildētāja pret visiem klientiem ievēro vienlīdzības principu, tādējādi tam nav nedz pienākuma, nedz tiesiska pamata piemērot prasītājam citu pakalpojumu aprēķinu metodiku vai veikt sagatavoto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un saņemto pakalpojumu rēķinu pārrēķinu, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu, radot zaudējumus citiem dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem.

[2.7.7] Ņemot vērā to, ka par dzīvojamajā mājā patērēto ūdens daudzumu atbildētāja norēķinus ar SIA „Rīgas ūdens" veicis katru mēnesi, prasītājam sagatavoto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un saņemto pakalpojumu rēķinu pārrēķinu iespējams veikt tikai tādā gadījumā, ja dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopība pieņems atbilstīgu lēmumu segt minētā pārrēķina rezultātā radušos izdevumus. Šobrīd prasītājam sagatavoto rēķinu pārrēķinam nav tiesiska pamata.

[2.8] Atsaucoties uz Civillikuma 1402.pantu, norāda, ka ņemot vērā, ka starp pusēm 2018.gada 31.jūlijā tika noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums Nr.6-10/3824, pušu saistība izriet no līguma, kā arī no normatīvajiem aktiem, nevis no atbildētājas it kā veiktās neatļautās darbības.

Atbildētāja nav pieļāvusi prettiesisku vainojamu rīcību, lai tai atbilstoši Civillikuma 1779.pantam būtu pienākums atlīdzināt prasītājam zaudējumus.

[2.9] Atbildētāja uzskata, ka arī prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir nepamatots.

Citējot Civillikuma 1636.pantu, paskaidro, ka konkrētajā gadījumā atbildētāja, iekļaujot prasītājam sagatavotajos rēķinos maksājumus par ūdens patēriņa starpību, izlietoja sev piederošu tiesību - pielīgtu ar 2018.gada 31.jūlija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr.6-10/3824 5.10.punktu, kā arī izrietošu no Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 19.punkta.

Atbildētāja neatļautu darbību jeb prettiesisku rīcību, rēķinos iekļaujot pozīciju "ūdens patēriņa starpība" nav pieļāvusi, tādēļ atbildētājai nav pamata atlīdzināt morālo kaitējumu.

Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, kas pamatotu viņa fiziskās un garīgās ciešanas, kā to paredz Civillikuma 1635.panta trešajā daļā noteikts, ka morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

[3] 2020.gada 11.martā tiesā saņemta prasītāja atsauksme uz paskaidrojumu, kurā norāda, ka nepiekrīt paskaidrojumā norādītajam.

[3.1] Atbildētāja nekad iepriekš rēķinos neuzrādīja kopējo mājas ūdens patēriņu, līdz ar to dzīvokļu īpašniekiem, īrniekiem nebija iespējams noteikt kā atbildētāja uzrēķina ūdens patēriņa zudumus.

Atbildētāja sāka uzrādīt kopējo mājas ūdens patēriņu tikai 2019.gada decembrī t.i., tad kad prasītājs cēlis tiesā prasību. Taču, lai redzētu patieso zudumu izcelšanos ir jāuzrāda arī atsevišķo dzīvokļu patēriņi, kopējā mājas ūdens skaitītāja rādījumi, ko atbildētāja joprojām neuzrāda.

2019.g. decembra, 2020.gada janvāra un 2020.gada februāra rēķinos atbildētāja jau uzrāda minēto patēriņu, līdz ar ko vismaz var aprēķināt uzrēķinātos zudumu procentus no patēriņa, kuru maksimālā vērtība līdz 20% noteikta Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumos Nr.1013.

2019.gada decembrī patēriņš 217 m3, starpība 60,828 m3, t.i., 28,03 % no patēriņa. 2020.gada janvārī patēriņš 348 m3, starpība 201,869 m3, t.i., 58 % no patēriņa. 2020.gada februārī patēriņš 305 m3, starpība - 155,058 m3, t.i., 50 % no patēriņa. No rēķiniem secinājis, ka ūdens patēriņa

zudumi ievērojami pārsniedz pieļaujamos 20 % t.i., līdz 58 % no patēriņa. Tāpat tas redzams, visos pārējos atbildētājas rēķinos.

[3.2] No minētā prasītājs secinājis, ka atbildētāja pielietojusi maldību, viltu un krāpšanu - nekad iepriekš neuzrādot patēriņu un sākot to uzrādīt tikai pēc prasītāja vēršanās tiesā. Joprojām neuzrādot atsevišķo dzīvokļu patēriņus, kopējā mājas ūdens skaitītāja rādījumus un liedz pieeju šiem datiem.

Nav iespējams, ka prasītāja dzīvoklī un citos dzīvokļos zudumi patstāvīgi ir līdz 100% no patēriņa dzīvoklī. Divas reizes pat virs 1000% un virs 3000%. Tā ir krāpšana (viltus).

Atbildētāja tikai vienu reizi bija pārtraukusi zudumu uzrēķināšanu, kad atbildot uz prasītāja sūdzību to panāca prezidenta administrācija. Atbildētāja, it kā, nomainīja kopējo ūdens skaitītāju, kas rādījis nepareizi. Taču vēlāk atkal atsāka zudumu uzrēķinus - ar pārliecību, ka dzīvokļu īpašnieki, īrnieki - gandrīz neko nevar panākt šajā jautājumā. Ūdens skaitītāja rādījumi tika ietekmēti vai vienkārši, tika veikts uzrēķins.

Uzskata, ka atbildētāja visus šos gadus ir veikusi krāpšanu un pielietojusi viltu vienkārši uzrēķinot zudumus vai ietekmējot kopējo mājas ūdens skaitītāju, jo apskatot cita namu pārvaldnieka rēķinus 2017., 2018., 2019., 2020.gadiem blakus rajonā /nosaukums/, DzĪKS "/nosaukums/", kur ir arī tādas pašas ēkas un ūdens skaitītāji, ūdens zudumu pozīcijas nav, cik ūdens patērēts pēc skaitītāja par tādu patēriņu arī ir rēķins.

Skaitītājus pārbauda paši īpašnieki, īrnieki, pie tam par savu naudu. Nesaprot, kādēļ pārvaldniekam jāatbild par "Rīgas ūdens" piegādātā ūdens skaitītājiem un rēķiniem. Atbildētāja to izmanto, lai krāptos.

Atbildot uz īpašnieku, īrnieku sūdzībām atbildētāja parasti atsūtīja kādu darbinieci, kas norakstīja ūdens skaitītāju rādījumus dzīvokļos, un ar to arī viss beidzās, uzrēķini turpinājās pēc iepriekšējās metodes.

Prasītājs uzskata, ka atbildētāja to visus šos gadus ir slēpusi gan ūdens patēriņu, gan atsevišķu dzīvokļu patēriņus, nav uzrādījusi zudumu aprēķinus, patstāvīgi pierēķinājusi nepamatotus zudumus, kā arī apzināti neko nav darījusi, lai nebūtu tādi zudumi, un apzināti nav ievērojusi noteikumus.

[4] 2020.gada 4.novembrī tiesā saņemts atbildētāja pieteikums par atbildētājas uzskaites sistēmas par ūdens patēriņa aprēķinu dzīvojamā mājā pievienošanu, kurā norāda, ka izdrukās sadaļā "ar aprēķinu" norādīts patērētā ūdens daudzums, apkopojot dzīvojamās mājas iedzīvotāju iesniegtos ūdens patēriņa skaitītāju rādījumus, piemēram, 2016. gada janvārī tas bija 207,172 m^3.

Izdrukās sadaļā "ar aprēķinu" apakšsadaļā "pielk. m^3 ar skait." norādīta starpība, kas veidojas no datiem par patērēto ūdens daudzumu pēc mājas kopējā skaitītāja un dzīvojamās mājas iedzīvotāju iesniegtajiem ūdens patēriņa skaitītāju rādījumiem.

Piemēram, 2016. gada janvārī tā bija 49,828 m^3 (aprēķins: 257-207,172=49,828).

Izdrukās sadaļā "ar aprēķinu" apakšsadaļā "pielk. m^3 uz īpaš." norādīts ūdens patēriņa apmērs, kas kā ūdens patēriņa starpība jāiekļauj rēķinos. Piemēram, 2016. gada janvārī tas bija 1,661 m^3. Aprēķins: 49,828/30 (kopējais dzīvokļu īpašumu skaits dzīvojamā mājā) =1,661.

Izdrukas pēdējā kolonnā "Zudumu %" norādīts kopējais Dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpības apmērs procentos konkrētajā mēnesī. Piemēram, 2016. gada janvārī tas bija 19,3 %.

2016. gada augustā, septembrī, decembrī, 2017. gada janvārī, februārī, jūnijā un jūlijā bija pamats piemērot 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr. 1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 19.[1] punktu, tāpēc ūdens patēriņa starpības sadalē netika piemēros noteikumu 19. punkts. Ūdens patēriņa starpība nebija jāsedz dzīvokļu īpašniekiem atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

2018. gada maijā un novembrī dzīvojamās mājas iedzīvotāju nodoto ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu summa bija lielāka par kopējā mājas skaitītāja rādījumiem, tāpēc summas norādītas ar "mīnuss" zīmi.

[5] 2021.gada 2.februārī tiesā saņemts prasītāja pieteikums un prasītāja veikts aprēķins par ūdens zudumiem par laiku no 2019.gada decembra līdz 2021.gada janvārim.

Pieteikumā norādīts, ka līdz 2019.gada decembrim atbildētāja rēķinos dzīvokļu īpašniekiem uzrādīja tikai mājas kopējā ūdens patēriņa starpību. Tikai pēc prasības celšanas tiesā atbildētāja rēķinos sāk uzrādīt arī mājas kopējo ūdens patēriņu. Taču arī pēc šiem atbildētājas uzrādītajiem datiem vairāk kā gadu no 2019.gada decembra līdz 2021.gada janvārim atkal tiek pārkāpts 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 noteiktais maksimālais kopējais dzīvojamās mājas ūdens patēriņa starpības apmērs procentos t.i. 20 %.

Atbildētāja turpina rēķinos uzrēķināt prasītāja dzīvoklim ūdens zudumus līdz 1m3 un pat līdz 4m3 vairāk par patērēto dzīvoklī, t.i. līdz 100% un pat līdz 240% vairāk par patērēto dzīvoklī. Tādi zudumi prasītāja dzīvoklī nav iespējami.

[6] 2021.gada 27.septembrī tiesā saņemts prasītāja pieteikums un prasītāja veikts aprēķins par ūdens zudumiem par laiku no 2021.gada janvāra līdz 2021.gada septembrim. Pieteikumā norādīts, ka atbildētāja arī 2021.gadā turpina uzrēķināt ūdens zudumus prasītāja dzīvoklim pārkāpjot 2008.gada 9.decembra noteikumus Nr.1013. Nav iespējams tik daudz patērēt ūdeni, tas tiek uzrēķināts vai tiek ietekmēti ūdens skaitītāji.

[7] 2022.gada 6.janvārī tiesā saņemti prasītāja iebildumi par atbildētāja tiesā 2022.gada 23.novembrī iesniegtajiem ūdens patēriņa pārskatiem.

Uzskata, ka tie apstiprina atbildētājas vainu, nevis attaisno, jo 2017.gada un 2018.gada izdrukās uzrādītos īrnieku ūdens skaitītāju rādījumus un aprēķina piemērus, jau 2017.gada un 2018.gadā bijis pieprasījis, taču atbildētāja darbinieki to atteicās uzrādīt. Tikai pēc tiesas pieprasījuma tie tiek uzrādīti. Izdrukās kopējie mājas ūdens zudumu procenti patstāvīgi ir lielāki par 2008.gada 9.decembra noteikumos Nr.1013 noteiktajiem maksimāli pieļaujamiem 20 %. Izdrukās ierakstīti kopējie individuālie skaitītāju rādījumi kurus, nav iespējams pārbaudīt, kā tie radušies un kā saskaitīti, bet skaidri redzams, ka kopējā mājas skaitītāja rādījumi ir nesamērīgi lielāki par individuālajiem skaitītāju rādījumiem. Tas iespējams tikai, ja 1) nav uzrādīti visi individuālo skaitītāju rādījumi; 2) vienkārši tiek patvaļīgi ierakstīti individuālo skaitītāju rādījumi; 3) vai arī tiek ietekmēts kopējais mājas ūdens skaitītājs.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā 2021.gada 18.oktobrī nosūtot paziņojumu prasītājam uz viņa norādīto adresi, atbildētājai uz tās norādīto e-pasta adresi.

[9] Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[25] panta 2[1] daļai, tiesa arī pēc savas iniciatīvas šā panta 2.[3] daļā noteiktajā kārtībā var sastādīt spriedumu atbilstoši šā likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam. Pamatojoties uz norādīto un ņemot vērā, ka šajā civillietā starp pusēm ir strīds, tiesa pēc savas iniciatīvas sastāda spriedumu atbilstoši šā likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[10] Tiesa, izvērtējusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, atbildētājas rakstveida paskaidrojumā norādītos apstākļus un iebildumus, kā arī pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, secina, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.pantam puses savas procesuāls tiesības realizē sacīkstes formā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[11.1] Lietā nav strīda par to, ka prasītājs ir īpašnieks dzīvokļa īpašumam /adrese/, ko apstiprina arī 2018.gada 7.jūnija mantojuma apliecība (akts par pēdējās gribas rīkojuma akta stāšanos likumīgā spēkā), iereģistrēta aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr.3916. Prasītājs kā mantojuma atstājējas dēls, pamatojoties uz 2016.gada 6.aprīļa testamenta aktu, iereģistrēts aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr.2665, iecelts par mantinieku uz visu mantu.

[11.2] Dzīvojamā māja /adrese/, ar 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī, kas noslēgts starp Rīgas pilsētas pašvaldību un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" un 2016.gada 8.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr. RD-16-418-lī, kas noslēgts starp Rīgas pilsētas pašvaldību un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", nodota atbildētājas pārvaldīšanā.

[11.3] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus 76,89 EUR par laiku no 2016.gada janvāra gada līdz 2019.gada decembrim, kas ir 20 % no savā dzīvoklī patērētā ūdens daudzuma, jo uzskata, ka prasītāja izrakstot rēķinus laikā no 2016.gada janvāra līdz 2019.gada decembrim nepamatoti ir iekļāvusi rēķinos ūdens zudumus rēķinos norādītajā apmērā. Uzskata, ka rēķinos iekļautās zudumu summas aprēķinātas neatbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013, jo tajos noteikts, ka pieprasītāja zudumu summa nevar pārsniegt 20% no dzīvoklī patērētā ūdens daudzuma.

Prasītāja prasību neatzīt norādot, ka ūdens zudumi rēķinos iekļauti un aprēķināti pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013.

Lietā pastāv strīds par ūdens zudumu aprēķināšanas kārtību, un vai prasītājam nodarītie zaudējumi iekļaujot rēķinos ūdens zudumus konkrētā apmērā ir cēloniskā sakarā ar atbildētājas neattaisnojamu darbību vai bezdarbību, tas ir, vai atbildētājai ir iestājies pienākums atlīdzināt šos zaudējumus.

[12] Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta trešās daļas 2.punktā noteikts, ka līdz brīdim, kad dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas-pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības, dzīvokļu īpašnieki, likumā noteiktajā kārtībā savstarpēji vienojoties, nosaka, kā tiek noteikta katra dzīvokļa īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu, kā arī viņiem piederošās kopīpašumā esošās mājas daļas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu sniegšanas kārtību.

Savukārt likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta piektā daļa noteic, ja dzīvokļu īpašnieki nav vienojušies par šā panta trešās daļas 2.punktā minēto, dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo siltumenerģijas, ūdensapgādes, kanalizācijas, asenizācijas, sadzīves atkritumu apsaimniekošanas un lifta pakalpojumu apmaksas kārtību gadījumos, kad pakalpojums tiek sniegts ar pārvaldnieka starpniecību, kritērijus, pēc kuriem tiek noteikta katra dzīvokļa īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu, kā arī kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieki tiek informēti par attiecīgā līguma nosacījumiem, nosaka Ministru kabinets.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta piekto daļu ir izdoti 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (turpmāk tekstā - Noteikumi Nr. 1013).

Noteikumu Nr.1013 2.punktā noteikts, ka tie piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.

[12.1] Lietā nav informācijas, ka dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki būtu veikuši darbības, lai pārņemtu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības no atbildētājas un nav informācijas, par to, ka dzīvokļu īpašnieki būtu vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.

Tādējādi ūdens patēriņa uzskaitīšanai dzīvojamai mājai /adrese/, ir piemērojami 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

[12.2] 2018.gada 31.jūlijā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums Dzīvokļa īpašniekam Nr.6-10/3824.

Līguma 5.10.punktā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks apmaksā ūdens patēriņu, kas veidojas kā starpība starp Dzīvojamās mājas ūdens patēriņa skaitītāju un dzīvokļu īpašumos uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu summu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apmērā. Minētā kārtība ir spēkā līdz brīdim, kad dzīvokļu īpašnieku kopība normatīvajos aktos noteiktā kārtībā nav izlēmusi par citu samaksas kārtību.

[12.3] Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Ar 2018.gada 31.jūlija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr.6-10/3824 5.10.punktu ir pielīgts prasītāja pienākums apmaksāt ūdens patēriņu - starpību starp dzīvojamās mājas ūdens patēriņa skaitītāju un dzīvokļu īpašumos uzstādīto ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu summu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apmērā, tātad atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013, jo konkrētajā gadījumā citi normatīvie akti neregulē kārtību kā aprēķināms un apmaksājams ūdens patēriņš.

[12.4] Civillikuma 1779.pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Judikatūrā (sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC- 255/2009, 2013.gada 24.maija spriedumu lietā Nr. SKC-132/2013, 2016.gada 20.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-242/2016, 2017.gada 28.novembra spriedumu lietā Nr. SKC-376/2017, un 2017.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-384/2017) ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus: 1) zaudējumu esamību; 2) prettiesiski vainojamu rīcību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un rīcību.

Kā secināts šī sprieduma [12.3] punktā, tad konkrētajā lietā ūdens zudumu aprēķināšanai piemērojami 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Civillikuma 3. pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Noteikumu Nr. 1013 19.punkts (attiecīgā redakcijā 06.11.2014.-21.11.2019.) noteic, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja

rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 1013 19.punktu ūdens aprēķina starpību aprēķina - no skaitītāja rādījuma par patērēto ūdens daudzumu mājas kopējā skaitītājā atņemot summu, par dzīvojamās mājas iedzīvotāju iesniegtajiem ūdens patēriņa skaitītāju rādījumiem. Iegūto ūdens patēriņa starpību sadalot uz konkrētā dzīvojamā mājā esošo dzīvokļu skaitu.

Noteikumu 19[1].punkts noteic, ka noteikumu 19.punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp šādiem dzīvokļu īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā): 19.[1] 1. kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas; 19.[1] 2. kuru atsevišķajos īpašumos ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti; 19.[1] 3. kuri atkārtoti nav ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, ja pārvaldnieks par šādas pārbaudes veikšanu rakstiski paziņojis vismaz nedēļu iepriekš, nosūtot paziņojumu uz dzīvokļa īpašumu, kurā plānota skaitītāju pārbaude; 19.[1] 4. kuru dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudē konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti, tie nav noplombēti, to plombējums ir bojāts vai tie nav verificēti triju mēnešu laikā pēc verificēšanas termiņa beigām.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 1013 19[1].punktu ūdens aprēķina starpību aprēķina - no skaitītāja rādījuma par patērēto ūdens daudzumu mājas kopējā skaitītājā atņemot summu, par dzīvojamās mājas iedzīvotāju iesniegtajiem ūdens patēriņa skaitītāju rādījumiem. Iegūto ūdens patēriņa starpību sadalot nevis uz konkrētā dzīvojamā mājā esošo dzīvokļu skaitu (kā tas noteikts Noteikumu nr. 1013 19.punktā), bet gan tikai uz tiem dzīvokļiem, kas atbilst kādā no Noteikumu Nr. 1013 19.[1] 1., 19.[1] 2., 19.[1]3., 19.[1] 4.punta noteiktajiem kritērijiem, gadījumā, ja konkrētajā aprēķina mēnesī tādi iestājušies.

Kā secināms no prasītāja iesniegtajiem rēķiniem dzīvoklim /adrese/, par 2016.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūniju, jūliju, oktobri, novembri, 2017.gada martu, aprīli, augustu, septembri, oktobri, novembri, decembri, 2018.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūliju, augustu, septembri, oktobri, novembri, 2019.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūniju, jūliju, augustu, septembri, oktobri, novembri, decembri, prasībā, tās papildinājumos norādītajiem apstākļiem un prasībā ietvertā zaudējumu aprēķina, tad prasītājs zaudējumu summas 76,89 EUR aprēķinu veicis - no rēķinos iekļautās zudumu summas 119,17 EUR atņemot summu 42,28 EUR (ko ieguvis aprēķinot ūdens zudumus 20 % apmērā no savā dzīvoklī patērētā ūdens daudzuma summas 211,40 EUR.

Šādu prasītāja veikto ūdens zudumu aprēķina metodi neparedz 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Ņemot vērā minētos apstākļus, tiesa atzīt, ka prasītājs nav pamatojis ūdens zudumu aprēķināšanu - 20% apmērā no savā dzīvoklī patērētā ūdens daudzuma, jo tādu neviens normatīvais akts vai noteikumi neparedz.

Atbildētāja lietā iesniegusi ūdens patēriņa pārskatus nekustamajā īpašumā /adrese/, par laiku no 2016.gada janvāra līdz 2019.gada decembrim, kuros par katru mēnesi norādīti mājas kopējā skaitītāja rādījumi, dzīvokļu īpašnieku kopējā nodoto ūdens skaitītāju summa un ūdens zudumu starpība, ja tāda veidojusies.

Noteikumu Nr. 1013 19.punktā noteikts, ka ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam.

Paskaidrojumos atbildētāja norādījusi, ka daudzdzīvokļu mājā /adrese/, ir trīsdesmit dzīvokļi, par ko lietā strīda nav.

No minētā secināms, ka katrā mēnesī ūdens patēriņa starpība, ja tāda radusies, ir sadalāma uz 30, tātad vienādās daļās katram dzīvokļa īpašumam.

Kā redzams no rēķiniem dzīvoklim /adrese/, par 2016.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūniju, jūliju, oktobri, novembri, 2017.gada martu, aprīli, augustu, septembri, oktobri, novembri, decembri, 2018.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūliju, augustu, septembri, oktobri, novembri, 2019.gada janvāri, februāri, martu, aprīli, maiju, jūniju, jūliju, augustu, septembri, oktobri, novembri, decembri, tad tajos ir norādīta katra mēneša mājas kopējā ūdens patēriņa starpība, rēķinā ietverot pozīciju "ūdens patēriņa starpība", savukārt minētās pozīcijas summa ir norādīta to aprēķinot - mājas kopējo ūdens patēriņa starpību (katrā mēnesī) dalot ar trīsdesmit dzīvokļiem.

Minētajos rēķinos norādītā katra mēneša mājas kopējā ūdens patēriņa starpība atbilst ūdens patēriņa pārskatos /adrese/, norādītajām mājas kopējā skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašnieku kopējā nodoto ūdens skaitītāju summu starpībai.

No ūdens patēriņa pārskatiem /adrese/, un 2018.gada jūnija rēķina dzīvoklim /adrese/, redzams, ka 2017.gada maijā un 2018.gada jūnijā ūdens patēriņa starpība rēķinos nav iekļauta, jo nebija pamats piemērot Noteikumu Nr. 1013 19.punktu, tā kā 2017.gada maijā un 2018.gada jūnijā dzīvokļu īpašnieku kopējā nodoto ūdens skaitītāju summu bija lielāka par mājas kopējo ūdens patēriņa rādījumu.

Ņemot vērā noskaidrotos apstākļus attiecībā par ūdens zudumu aprēķināšanas kārtību dzīvoklim /adrese/ Rīga, tiesa atzīst, ka atbildētāja ūdens zudumu ir aprēķinājusi pamatoti kā to nosaka 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 19.punkts, līdz ar to neapstiprinās prasītāja norādītais zaudējumu apmērs.

[12.5] Tiesa atzīt, ka izskatāmās lietas ietvaros, nav pamata vērtēt prasītāja iesniegtos cita namu pārvaldnieka DZĪKS "/nosaukums/" rēķinus dzīvoklim /adrese/, par 2017.gada janvāri, 2018.gada februāri, 2019.gada janvāri un 2020.gada februāri, jo tie nekādā ziņā nav attiecināmi uz konkrēto lietu un dzīvojamā mājā /adrese/ patērēto ūdeni un tā apmaksas kārtību.

[12.6] Civilprocesa likuma 190.pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 190.pantam un ņemot vērā prasībā norādīto periodu no 2016.gada janvāra līdz 2019.gada decembrim, tiesa nevērtē prasītāja iesniegtos rēķinus un aprēķinus par laiku no 2021.gada janvāra līdz 2021.gada septembrim.

[12.7] No SIA "Rīgas ūdens" 2017.gada 2.marta Komercuzskaites mēraparāta maiņas akta secināms, ka sakarā ar atbildētājas iesniegumu ir veikta pirmstermiņa mēraparāta (ūdens skaitītāja) maiņa adresē /adrese/.

[12.8] Noteikumu Nr. 1013 30.puntā noteikts, ja ūdens patēriņa sadales aprēķinā trīs mēnešus pēc kārtas veidojas ūdens patēriņa starpība, kas lielāka par 20 %, un ir saņemts attiecīgs dzīvokļa īpašnieka iesniegums, pārvaldnieks divu mēnešu laikā noskaidro ūdens patēriņa starpības rašanās iemeslus, rakstiski informē dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai un kopā ar dzīvokļu īpašniekiem izvērtē iespēju tos īstenot.

Kā redzams no 2019.gada 17.jūlija vēstules Nr. 13-3/34962 Par veiktās aptaujas rezultātiem, aptauju veidlapām un lēmuma projekta, laikā no 2019.gada 22.jūnija līdz 2019.gada 8.jūlijam atbildētāja ir veikusi Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku aptauju atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 20.panta pirmās daļas nosacījumiem, nesasaucot dzīvokļu īpašnieku kopsapulci. Dzīvokļu īpašniekiem izlemšanai tika piedāvāts lēmuma projekts "Par nepieciešamību uzstādīt ūdens patēriņa skaitītājus ar attālinātās nolasīšanas sistēmas aprīkojumu un finanšu līdzekļu uzkrājuma veidošanu". Tikai trīs dzīvokļu īpašnieki aizpildījuši aptaujas veidlapu, no kuriem viens piekrita lēmumprojektam. Pats prasītājs aptaujā nav piedalījies.

[12.9] Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta pirmajai daļai dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz

kopīpašumā esošo daļu.

Dzīvokļu īpašnieki ir noraidījuši lēmumprojektu par ūdens patēriņa skaitītājus nomaiņu un attālinātās ūdens skaitītāju rādījumu nolasīšanas sistēmas aprīkojuma ieviešanu/uzstādīšanu dzīvojamā mājā un 2019.gada uzturēšanas darbu plāna remontdarbu prioritāšu nomaiņu.

No minētā secināms, ka atbildētāja ir veikusi darbības, lai risinātu jautājumu par ūdens patēriņa starpību dzīvojamā mājā, taču dzīvokļu īpašnieku kopība nav bijusi ieinteresēta risināt šo situāciju.

Lietā nav apstiprinājušies prasītāja norādītie apstākļi par atbildētājas prettiesiski rēķinos iekļautām ūdens zudumu summām, nepamatotu ūdens zudumu uzrēķināšanu vai mājas kopējā ūdens skaitītāja ietekmēšanu, ne arī par to, ka prasītājs būtu pieprasījis atbildētājai informāciju par skaitītāju rādījumu datiem dzīvojamā mājā un atbildētāja būtu liegusi to saņemt, jo šādi pierādījumi lietā nav iesniegti.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja ir pierādījusi, ka nav pieļāvusi neattaisnojamu vai neatļautu darbību dzīvojamās mājas pārvaldīšanā – iekļaujot rēķinos ūdens zudumus rēķinos norādītajā apmērā. Līdz ar to lietā nav konstatējama atbildētājas prettiesiska darbība un vaina zaudējumu nodarīšanā prasītājam.

Tādējādi, nekonstatējot visus zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ prasība daļā par zaudējumu 76,89 EUR piedziņu ir noraidāma.

[13] Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas morālā kaitējuma kompensāciju 912,11 EUR. Prasījumu, pamatojot ar to, ka atbildētājas rīcības dēļ, ir zaudējis neskaitāmi daudz savas dzīves laika, enerģijas, nervu, naudas utt., kas izraisījis gan garīgas, gan arī fiziskas ciešanas. Jau gadiem ilgi cīnījies par to, lai netiktu pierēķināti nepamatoti ūdens patēriņa zudumi.

Atbildētāja prasījumu neatzīst, norādot, ka nav veikusi neatļautu darbību jeb prettiesisku rīcību, rēķinos iekļaujot pozīciju ūdens patēriņa starpība.

Kā redzams no lietā iesniegtajiem dokumentiem, 2017.gada 12.oktobrī prasītājs un vēl sešas personas, kas norādīti, kā mājas dzīvokļu īpašnieki, iesnieguši prezidentam R.Vējoņa kungam iesniegumu, lūdzot risināt situāciju ar SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par pārmērīgiem ar ūdens patēriņa zudumiem. 2017.gada 19.oktobrī prezidenta kanceleja minēto iesniegumu pārsūtījusi atbildētājai atbildes sniegšanai.

2017.gada 21.novembrī ar atbildes vēstuli Nr. 1-1a/58690 Valsts prezidenta kancelejai un prasītājam, atbildētāja norādījusi par pastāvošo tiesisko regulējumu ūdens patēriņa zudumiem, pamatojot, kāpēc dzīvokļu īpašniekiem ir pienākums apmaksāt visu konkrētajam kopīpašumam (dzīvojamai mājai) piegādāto ūdens daudzumu. Turklāt vēstulē informējot par darbībām, kas būtu veicamas, lai nerastos ūdens patēriņa starpība dzīvojamā mājā.

2018.gada 8.janvārī prasītājs un vēl desmit personas, kas norādīti, kā mājas dzīvokļu īpašnieki, iesnieguši prezidentam R.Vējoņa kungam iesniegumu - sūdzību, lūdzot risināt situāciju ar SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" ar ūdens patēriņa zudumiem.

2018.gada 7.novembrī prasītājs un vēl divas personas, kas norādīti, kā mājas dzīvokļu īpašnieks un lieciniece, iesnieguši Ekonomikas ministrijai iesniegumu, lūdzot pārtraukt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" darbības saistībā ar ūdens patēriņa zudumiem.

2019.gada 7.jūlija Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Tiesiskā nodrošinājuma pārvaldes atbildē Nr. DMV – 19/12821 Par SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" rīcību uz prasītāja 2019.gada 5.maija iesniegumu, norādīts, ka tās kompetencē neietilpst šāda jautājuma risināšana.

2019.gada 17.jūlijā prasītājs iesniedzis iesniegumu Ekonomikas policijai, lūdzot saukt pie krimināatbildības SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par krāpšanos ar ūdens patēriņa zudumu. Valsts policijas /nosaukums/ nodaļas 2019.gada 19.jūlija atbildē Nr. 20/10/15/1408529 uz prasītāja iesniegumu, atteikts ierosināt kriminālprocesu pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", norādot, ja pastāv strīds, tad tas ir piekritīgs tiesai.

Atbilstoši Civillikuma 1635.panta pirmajai daļai, katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Atbilstoši šī panta otrajai daļai, ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1635.panta pirmajai daļai, gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Tiesību teorijā un tiesu praksē ir atzīts, ka morālā kaitējuma atlīdzināšanai pastāv šādi priekšnoteikumi: neatļauta darbība, morālā kaitējuma esamība, cēloniskais sakars *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojums, Morālā kaitējuma atlīdzināšana civillietās. Rīga: 2014).* Minētie priekšnoteikumi ir ņemami vērā neatkarīgi no tā, uz kāda normatīvā akta pamata celta prasība.

Šajā spriedumā [12.9] punktā tiesa ir atzinusi, ka atbildētāja nav pieļāvusi neattaisnojamu vai neatļautu darbību iekļaujot rēķinos ūdens zudumus rēķinos norādītajā apmērā.

Ievērojot, ka lietā nav konstatēts morālā kaitējuma rašanās pirmais priekšnoteikums – atbildētājas neatļauta darbība, kuras rezultātā prasītājam nodarītas fiziskas un garīgās ciešanas, tiesa atzīst, ka lietā nav tiesiskas nozīmes pārējo morālā kaitējuma atlīdzināšanas prasījuma pamatu – morālā kaitējuma esamības un cēloniskā sakara starp morālā kaitējuma un neatļautās darbības esamības izvērtējamam, līdz ar ko prasība daļā par morālā kaitējuma atlīdzību ir noraidāma.

[14] No Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa Līdz ar to tiesa, balstoties uz procesuālās ekonomijas principu, nevērtē citus prasības pieteikumā un paskaidrojumos ietvertos argumentus, jo tiem nav juridiskas nozīmes un tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu.

[15] Civilprocesa likuma 41.pants noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ņemot vērā, ka prasība ir noraidīta prasītājam viņa samaksātie tiesas izdevumi atlīdzināti netiek. Atbildētāja nav iesniegusi dokumentus, ka tai būtu radušies kādi tiesas izdevumi.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta panta otro daļu, ja prasību noraida [..] tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu, izsniegšanu, tulkošanu un rakstveida pierādījumu atgriešanu saistītie izdevumi.

Lietas Uzziņā par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi konkrētajā lietā ir 8,51 EUR. Iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītājs ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR apmērā. Tādējādi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kuri nav apmaksāti 5,21 EUR (8,51 EUR – 3,30 EUR) apmērā piedzenami valsts ienākumos no prasītāja.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītajam ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksai nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93. – 97., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu tiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasību pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks par zaudējumu un morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,21 EUR, kas iemaksājami pēc šādiem rekvizītiem: saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas numurs 90001672316, konta numurs LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C29216521.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksai – 10 dienas, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Prasītājam dokuments, kas apliecina tiesas izdevumu samaksu par labu valstij, sprieduma labprātīgas izpildes noteiktajā termiņā jāiesniedz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, Rīgā, Lomonosova ielā 10, 1.stāvā, vai nosūtot tiesai pa pastu vai e-pastu rigas.latgale@tiesas.lv.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2022.gada 18.marta apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Rubina

ŠIS DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU